

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 457

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 1 iulie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 734 din 12 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală	2-3	92.	— Ordonanță de urgență pentru amânarea la plată a obligațiilor fiscale neachitate la termen ca urmare a efectelor crizei economico-financiare	12
Decizia nr. 735 din 12 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 2 coroborat cu art. 277 din Codul de procedură penală	3-4	93.	— Ordonanță de urgență privind unele măsuri pentru întărirea controlului în scopul combaterii transporturilor ilicite de mărfuri	13
Decizia nr. 770 din 12 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 123 din Legea fondului funciar nr. 18/1991	5-6	747.	— Hotărâre pentru modificarea și completarea anexei nr. 5 la Hotărârea Guvernului nr. 905/2002 privind atestarea domeniului public al județului Bistrița-Năsăud, precum și al municipiului, orașelor și comunelor din județul Bistrița-Năsăud.....	14
Decizia nr. 798 din 19 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385 ¹⁵ pct. 2 lit. d) din Codul de procedură penală	6-7	748.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.002/2003 privind constituirea Comisiei pentru coordonarea privatizării societăților comerciale de distribuție a gazelor naturale „Distrigaz Sud” — S.A. București și „Distrigaz Nord” — S.A. Târgu Mureș	15
Decizia nr. 818 din 26 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	8-9	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
90. — Ordonanță de urgență privind reglementarea unor măsuri în domeniul administrației publice	9-10	736.	— Ordin al ministrului afacerilor externe privind publicarea datei ieșirii din vigoare a Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Italia cu privire la promovarea și garantarea reciprocă a investițiilor, semnat la Roma la 6 decembrie 1990, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 319/1991	16
91. — Ordonanță de urgență pentru modificarea unor acte normative	11			

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 734

din 12 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroi	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Iboia Badon în Dosarul nr. 7.252/271/2008 al Judecătoriei Oradea — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă Curții că autorul excepției a transmis note scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, făcând trimitere, în acest sens, la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 7.252/271/2008, **Judecătoria Oradea — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Iboia Badon cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 278¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, prin sancționarea depășirii termenelor cu respingerea ca tardivă a plângerii împotriva actului de netrimiteră în judecată al procurorului, încalcă egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil. Consideră că persoana vătămată este sancționată pentru culpa procurorului ierarhic superior, în condițiile în care textul de lege criticat nu prevede nicio sancțiune pentru acesta din urmă. Arată că „justiția este compatibilă cu termenele, dar actele la care se referă termenele prevăzute de art. 278¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală nu sunt acte de justiție în înțelesul legii”. Mai arată că „nu există nici pentru procurorul ierarhic un asemenea impediment pentru a relua în discuție o soluție dată de procuror, fie că se sesizează din oficiu, fie de către părți cu privire la legalitatea și temeinicia soluției, cu atât mai mult nu poate exista un astfel de termen pentru judecătorul îndreptățit să controleze actul procurorului. Singurul termen cu semnificație în această problemă este cel de prescripție a răspunderii penale de care trebuie să țină cont atât judecătorul, cât și procurorul ierarhic atunci când analizează plângerea împotriva actelor procurorului.”

Judecătoria Oradea — Secția penală nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 278¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală sunt constituționale, întrucât prevederile de lege criticate sunt menite tocmai să asigure accesul la justiție în cauzele în care parchetul a emis acte de netrimiteră în judecată și reprezintă o concretizare a normelor constituționale care consacră dreptul la un proces echitabil, fiind instituite tocmai în vederea respectării exigenței termenului rezonabil, impusă de art. 21 alin. (3) din Constituție. Arată că, reglementând dreptul persoanei interesate de a formula plângere direct la instanța de judecată în cazul în care procurorul nu se conformează prevederilor art. 277 din Codul de procedură penală, potrivit cărora procurorul este obligat să rezolve plângerea în termen de cel mult 20 de zile de la primire și să comunice de îndată persoanei care a făcut plângerea modul în care a fost rezolvată, legiuitorul a dat expresie principiului celerității care guvernează desfășurarea procesului penal. În acest sens, face trimitere la deciziile Curții Constituționale nr. 524/2005 și nr. 586/2007.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, având următorul cuprins:

„După respingerea plângerii făcute conform art. 275—278 împotriva rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau a ordonanței ori, după caz, a rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, date de procuror, persoana vătămată, precum și orice alte persoane ale căror interese legitime sunt vătămate pot face plângere, în termen de 20 de zile de la data comunicării de către procuror a modului de rezolvare, potrivit art. 277 și 278, la judecătorul de la instanța careia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță. Plângerea poate fi făcută și împotriva dispoziției de netrimiteră în judecată cuprinse în rechizitoriu.

În cazul în care prim-procurorul parchetului sau, după caz, procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel,

procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori procurorul ierarhic superior nu a soluționat plângerea în termenul prevăzut în art. 277, termenul prevăzut în alin. 1 curge de la data expirării termenului inițial de 20 de zile.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi și ale art. 21 privind accesul liber la justiție, precum și a prevederilor art. 6 referitoare la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 278¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Iboia Badon în Dosarul nr. 7.252/271/2008 al Judecătoriai Oradea — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 735

din 12 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 coroborat cu art. 277 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 coroborat cu art. 277 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Vasiliică Tălângă și Ileana Tălângă în Dosarul nr. 13.950/212/2008 al Tribunalului Constanța — Secția penală și de Ellinor David în Dosarul nr. 9.911/325/2008 al Tribunalului Timiș — Secția penală.

La apelul nominal se prezintă partea Constantin Tălângă, lipsind autorii excepției și celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 2.403D/2008 și nr. 2.517D/2008 au obiect parțial identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții din Legea fundamentală și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate și în prezenta cauză, și cu motivări similare. În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 901 din 16 septembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 731 din 29 octombrie 2008, prin care Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, pentru considerentele acolo arătate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să ducă la reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Partea Constantin Tălângă lasă la aprecierea Curții conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării cauzelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 2.517D/2008 cu Dosarul nr. 2403D/2008, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul părții Constantin Tălângă, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, făcând trimitere, în acest sens, la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 13.950/212/2008, **Tribunalul Constanța — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 coroborat cu art. 277 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Vasiliică Tălângă și Ileana Tălângă cu ocazia soluționării recursului împotriva unei sentințe penale prin

care a fost respinsă ca tardivă plângerea formulată împotriva unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

Prin Încheierea din 19 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 9.911/325/2008, **Tribunalul Timiș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Ellinor David cu ocazia soluționării recursului declarat împotriva unei sentințe penale prin care a fost respinsă ca tardivă plângerea formulată împotriva unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile de lege criticate încalcă accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și dreptul la apărare, întrucât, în cazul în care procurorul ierarhic superior nu soluționează plângerea în termen de 20 de zile, persoana vătămată este ținută, sub sancțiunea decăderii, să se adreseze instanței în termen de 20 de zile de la expirarea termenului inițial de soluționare a plângerii de către procurorul ierarhic superior, persoana vătămată fiind astfel sancționată pentru culpa procurorului ierarhic superior, în condițiile în care textele de lege criticate nu prevăd nicio sancțiune pentru acesta din urmă.

Tribunalul Constanța — Secția penală, cu opinie majoritară, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că prevederile de lege criticate nu încalcă accesul liber la justiție.

Tribunalul Timiș — Secția penală apreciază ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, întrucât art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală nu aduce nicio atingere dispozițiilor din Legea fundamentală invocate de autorul excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 278¹ alin. 2 coroborat cu art. 277 din Codul de procedură penală sunt constituționale, întrucât textele de lege criticate nu încalcă prevederile din Legea fundamentală invocate de autorii excepției. Face trimitere, în acest sens, la deciziile Curții Constituționale nr. 598/2005, nr. 232/2007, nr. 667/2007, nr. 904/2007 și nr. 136/2008.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 coroborat cu art. 277 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Vasiliță Tălângă și Ileana Tălângă în Dosarul nr. 13.950/212/2008 al Tribunalului Constanța — Secția penală și de Ellinor David în Dosarul nr. 9.911/325/2008 al Tribunalului Timiș — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 2 coroborat cu art. 277 din Codul de procedură penală, având următorul cuprins:

— Art. 277: „*Procurorul este obligat sa rezolve plângerea în termen de cel mult 20 de zile de la primire și să comunice de îndată persoanei care a făcut plângerea modul în care a fost rezolvată.*”;

— Art. 278¹ alin. 2, modificat prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006: „*În cazul în care prim-procurorul parchetului sau, după caz, procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori procurorul ierarhic superior nu a soluționat plângerea în termenul prevăzut în art. 277, termenul prevăzut în alin. 1 curge de la data expirării termenului inițial de 20 de zile.*”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi din Constituție, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 1.223 din 18 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 893 din 30 decembrie 2008, și Decizia nr. 1.279 din 25 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 850 din 17 decembrie 2008, prin care Curtea Constituțională a respins excepțiile de neconstituționalitate a acestor texte de lege, pentru motivele acolo arătate.

Întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 770

din 12 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 123

din Legea fondului funciar nr. 18/1991

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 123 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Constantin Chera, Silvia Diaconescu, Gheorghe Căluțoiu, Gheorghe Nanu, Nicolae Bătăiosu și Elena Bătăiosu în Dosarul nr. 3897.3/318/2007 al Judecătoria Târgu Jiu.

La apelul nominal se prezintă personal Gheorghe Căluțoiu, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată. Autorul excepției susține admiterea excepției de neconstituționalitate, expunând situația de fapt și combătând valabilitatea titlului de proprietate al părții adverse.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 12 februarie 2009, pronunțată în Dosarul 3897.3/318/2007, **Judecătoria Târgu Jiu a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 123 din Legea fondului funciar nr. 18/1991**, excepție ridicată de Constantin Chera, Silvia Diaconescu, Gheorghe Căluțoiu, Gheorghe Nanu, Nicolae Bătăiosu și Elena Bătăiosu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că articolul de lege criticat a abrogat expres dispozițiile Legii nr. 59/1974 și implicit ale Decretului nr. 151/1950, în baza căruia a fost emis actul de schimb invocat de către reclamantii în dovedirea proprietății. Cu toate că Decretul nr. 151/1950 a fost abrogat prin Legea nr. 59/1974, dispozițiile acestui act normativ referitoare la actele de schimb între stat și foștii proprietari de terenuri au rămas valabile. Astfel, în condițiile în care terenul dobândit în baza unui contract de schimb autentic a intrat în circuitul civil, cu toate restricțiile legilor ulterioare, printre care și Legea nr. 59/1974, proprietarii în cauză nu au pierdut niciodată prerogativele dreptului de proprietate, cu toate că Legea nr. 18/1991 a abrogat expres actele normative ce reglementau în mod valid dreptul de proprietate dobândit în baza normelor legale arătate. Caracterul reparatoriu al Legii nr. 18/1991 trebuie să aibă la bază principiul echității, deoarece este injust să se repare o nedreptate cu o altă nedreptate. Față de cele arătate, autorul excepției consideră că art. 123 din Legea nr. 18/1991 este neconstituțional prin raportare la art. 44 din Constituția României, care garantează proprietatea privată, în măsura în

care nu face distincție între situațiile juridice născute anterior și cele născute posterior legii abrogatoare.

Judecătoria Târgu Jiu apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că aspectele invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate constituie o problemă de aplicare a legii, instanța de judecată fiind singura în măsură să aprecieze, în baza dovezilor existente la dosar și a probelor administrate, cine este titularul dreptului de proprietate asupra terenului ce face obiectul litigiului supus judecării.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 123 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, text de lege care are următorul conținut: „(1) *Prezenta lege intră în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României.*

(2) *Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:*

— art. 1—36 și 51—79 din Legea nr. 59/1974 cu privire la fondul funciar, publicată în *Buletinul Oficial nr. 138 din 5 noiembrie 1974;*

— *Decretul-lege nr. 42/1990 privind unele măsuri pentru stimularea țărănimii, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 17 din 30 ianuarie 1990, cu excepția art. 8—11.*

— *Legea nr. 9/1990 privind interzicerea temporară a înstrăinării terenurilor prin acte între vii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 1 august 1990, cu excepția art. 2;*

— *H.C.M. nr. 656/1975 pentru stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele privind evidența, folosirea, protecția și ameliorarea terenurilor agricole, publicată în Buletinul Oficial nr. 74 din 16 iulie 1975;*

— *Decretul nr. 115/1959 pentru lichidarea rămășițelor oricăror forme de exploatare a omului de către om în agricultură,*

în scopul ridicării continue a nivelului de trai material și cultural al țărănimii muncitoare și al dezvoltării construcției socialiste, publicat în Buletinul Oficial al Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române nr. 10 din 30 martie 1959;

— orice alte dispoziții contrare prevederilor prezentei legi.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44 referitoare la dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că argumentele invocate în susținerea criticii vizează, în principal, succesiunea în timp a legilor care au reglementat regimul juridic al terenurilor în România. Or, cu privire la acest aspect, Curtea constată că textul de lege criticat nu conține nicio dispoziție cu caracter retroactiv, urmând a-și găsi aplicarea exclusiv de la data intrării în vigoare a legii. În ceea ce privește determinarea situațiilor juridice care rămân supuse vechii reglementări, precum și a celor care vor fi guvernate de noua reglementare, aceasta nu constituie o problemă de constituționalitate, ci de aplicare a legii în timp, de competența exclusivă a instanțelor judecătorești.

În legătură cu principiul neretroactivității legilor, Curtea constată că, potrivit acestui principiu, o lege devine obligatorie

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 123 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Constantin Chera, Silvia Diaconescu, Gheorghe Căluțoiu, Gheorghe Nanu, Nicolae Bătăiosu și Elena Bătăiosu în Dosarul nr. 3897.3/318/2007 al Judecătorei Târgu Jiu.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 798

din 19 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d) din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marilena Mincă	— procuror
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cosmin Dragu Flueraș în Dosarul nr. 214/59/2008 al Curții de Apel Timișoara — Secția penală.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției a depus la dosar o cerere prin care solicită acordarea unui nou termen de judecată în vederea angajării unui avocat. Curtea pune în discuție această cerere. Reprezentantul

Ministerului Public pune concluzii de respingere a cererii. Curtea respinge cererea de amânare.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 214/59/2008, **Curtea de Apel Timișoara — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d) din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Cosmin Dragu Flueraș, inculpat în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale atacate contravin prevederilor art. 11, art. 20 și art. 129 din Constituția României, art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, deoarece instituie caracterul definitiv al deciziei de condamnare ca urmare a judecării recursului împotriva hotărârii de achitare pronunțată de instanța de fond, lipsindu-l în felul acesta pe inculpatul condamnat de a mai exercita vreo cale de atac pentru a-și susține și dovedi nevinovăția.

Instanța de judecată opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d) din Codul de procedură penală sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cosmin Dragu Flueraș în Dosarul nr. 214/59/2008 al Curții de Apel Timișoara — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d) din Codul de procedură penală, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 7 septembrie 2006, dispoziții ce au următorul conținut: „*Instanța, judecând recursul, pronunță una din următoarele soluții: [...] 2. admite recursul, casând hotărârea atacată și: [...] d) dispune rejudecarea de către instanța de recurs în cazurile prevăzute în art. 385⁹ alin. 1 pct. 11—20, precum și în cazul prevăzut în art. 385⁶ alin. 3.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată și urmează să fie respinsă.

Dispozițiile legale atacate nu aduc atingere dispozițiilor constituționale și convenționale invocate de autorul excepției. Inculpatul are posibilitatea pe parcursul întregului proces penal să expună toate apărările sale, poate propune instanței administrarea de probe în apărarea sa, dacă acestea sunt pertinente, concludente și utile cauzei. Decizia de condamnare definitivă intervine după administrarea acestor probe care sunt apreciate de instanță. Potrivit art. 129 din Constituție, împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, **în condițiile legii**, iar legiuitorul a înțeles să reglementeze în acest fel această situație, garantând pe deplin dreptul la un proces echitabil.

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 818

din 26 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Chen Biao în Dosarul nr. 3.492/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.492/2/2008, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Chen Biao într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva deciziei Oficiului Român pentru Imigrări de returnare a acestuia și de respingere a cererii de prelungire a dreptului de ședere în România în scopul desfășurării de activități comerciale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textele de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât „prin refuzul de a se prelungi dreptul de ședere temporară cetățenilor străini, pentru că activitatea comercială nu se desfășoară în conformitate cu planul de afaceri, se limitează excesiv și discriminatoriu dreptul constituțional la proprietate al acestora”. Precizează că acestea nu sunt suficiente de precise și de accesibile, „făcând posibil ca amestecul Oficiului Român pentru Imigrări în exercitarea dreptului de proprietate să aibă caracter arbitrar și abuziv”.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile de lege ce constituie obiect al excepției sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat, până la data întocmirii raportului, punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 55 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 5 iunie 2008. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 55 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. b): „(2) *Prelungirile ulterioare ale dreptului de ședere temporară se pot acorda dacă străinul îndeplinește următoarele condiții:*

a) activitatea societății comerciale se desfășoară în conformitate cu planul de afaceri; (...)

(3) Dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute în prezentul articol se face cu următoarele documente: (...)

b) documentele care atestă că activitatea se desfășoară în conformitate cu planul de afaceri.”

În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție și celor ale art. 1 paragraful 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la protecția dreptului de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității textelor de lege supuse controlului de constituționalitate în cauza de față, din perspectiva unor critici similare și prin raportare la aceleași prevederi constituționale și convenționale, iar prin mai multe decizii, dintre care pot fi amintite, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 219 din 17 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 187 din 25 martie 2009, Decizia nr. 584 din 20 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 18 iunie 2008, sau Decizia nr. 341 din 3 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 din 4 mai 2007, a respins excepția ca neîntemeiată, pentru argumentele acolo reținute. Întrucât nu au fost evidențiate elemente noi, de natură să justifice o reconsiderare a acestei jurisprudențe a Curții, soluția și motivările acestor decizii își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Chen Biao în Dosarul nr. 3.492/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

**ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
privind reglementarea unor măsuri în domeniul administrației publice**

Ca urmare a stabilirii prin Legea nr. 251/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici a termenului de 19 iulie 2009 ca dată limită pentru absolvirea unei forme de învățământ superior de lungă durată în specialitatea juridică sau administrație publică de către secretarii de comună, sub sancțiunea eliberării din funcție, având în vedere necesitatea asigurării continuității activității curente a colectivităților locale prin prelungirea până la data de 31 decembrie 2010 a termenului prevăzut pentru absolvirea studiilor universitare de licență absolvite cu diplomă, respectiv studii superioare de lungă durată absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă, în specialitatea juridică sau administrativă,

dat fiind faptul că, în lipsa unor măsuri care să asigure menținerea secretarilor de comună în funcțiile publice până la momentul în care organizarea concursurilor este posibilă, există riscul ca activitatea de avizare pentru legalitate a dispozițiilor primarului, respectiv ale președintelui consiliului județean, de contrasemnare a hotărârilor consiliului local, respectiv hotărârilor consiliului județean, precum și de exercitare a altor atribuții prevăzute de lege sau însărcinări să nu poată fi îndeplinite în conformitate cu atribuțiile conferite acestei categorii de personal, ceea ce ar putea avea ca efect direct și consecințe negative nesoluționarea problemelor curente ale colectivității locale și apariția unor disfuncționalități în activitatea primăriei comunei care, conform legii, este și trebuie să rămână o structură funcțională cu activitate permanentă,

luând în considerare faptul că măsura exercitării cu caracter temporar a funcțiilor publice de conducere și a funcțiilor publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici trebuie asigurată pe întreaga perioadă a blocării posturilor din administrația publică, determinată de intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, aprobată prin Legea nr. 227/2009, în caz contrar existând riscul ca atribuțiile de organizare, conducere, coordonare și control specifice acestor categorii de personal să nu poată fi îndeplinite, situație cu consecințe negative în realizarea managementului în administrația publică și în exercitarea prerogativelor de putere publică,

în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul public general și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Articolul V din Legea nr. 251/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 574 din 4 iulie 2006, se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. V.** — (1) Secretarii de comune care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, nu au studii superioare juridice sau administrative își pot păstra funcția publică, cu obligația ca până la data de 31 decembrie 2010 să îndeplinească condiția de a avea studii universitare de licență absolvite cu diplomă,

respectiv studii superioare de lungă durată, absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă, în specialitatea juridică sau administrativă, sub sancțiunea eliberării din funcția publică.

(2) Prin derogare de la prevederile art. IV alin. (5), secretarii de comune sunt obligați să îndeplinească condiția prevăzută la art. 57 alin. (7) din Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, până la data de 31 decembrie 2012, sub sancțiunea eliberării din funcția publică.

(3) În cazul în care la concursurile organizate pentru ocuparea funcției publice de conducere de secretar al comunei

nu se prezintă persoane care îndeplinesc condițiile de studii prevăzute la alin. (1) și condiția de vechime în specialitatea studiilor de minimum 2 ani, pot candida și persoane care nu îndeplinesc aceste condiții, în următoarea ordine:

a) persoane care au studii universitare de licență, absolvite cu diplomă, respectiv studii superioare de lungă durată, absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă, în specialitate juridică sau administrativă;

b) persoane care au studii universitare de licență, absolvite cu diplomă, respectiv studii superioare de lungă durată, absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă, în altă specialitate;

c) persoane care au studii medii, absolvite cu diplomă.

(4) În situația prevăzută la alin. (3), ocuparea funcției publice de conducere de secretar al comunei se face pe perioadă determinată, cu obligația organizării anuale a concursului pentru ocuparea acesteia.”

Art. II. — (1) În mod excepțional, perioada pentru care secretarii de comune au fost numiți, prin concurs, pe perioadă determinată, în condițiile legii, se prelungește până la data ocupării acestei funcții publice prin concurs organizat în condițiile legii.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), concursul de ocupare a funcțiilor publice de secretar al comunei se organizează în termen de maximum 60 de zile de la data încetării măsurii de suspendare a concursului sau examenului pentru ocuparea funcțiilor publice de conducere vacante.

Art. III. — (1) În situația în care funcția publică de conducere de secretar al comunei este vacantă sau temporar vacantă și în cadrul autorității sau instituției publice nu există persoane care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. V alin. (1) din Legea nr. 251/2006, astfel cum a fost modificată prin prezenta ordonanță de urgență, și la art. 57 alin. (6) lit. a) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, funcția poate fi exercitată cu caracter temporar și de persoane care nu îndeplinesc ambele sau niciuna dintre aceste condiții, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 92 alin. (2) lit. b), alin. (3), (4) și (5) din Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Prevederile art. IV alin. (1) și (3) se aplică în mod corespunzător.

Art. IV. — (1) În mod excepțional, prin derogare de la prevederile art. 92 alin. (3) din Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, perioada prevăzută la art. 92 alin. (2) poate fi prelungită cu maximum 6 luni într-un an calendaristic cu avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și în situația în care, în mod excepțional, s-a dispus exercitarea cu caracter temporar a unei funcții publice vacante corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici.

Prevederile prezentului alineat se aplică până la data de 30 octombrie 2009.

(3) Prevederile alin. (1) se aplică până la data de 31 decembrie 2010.

Art. V. — (1) În mod excepțional, în cazul în care la concursul organizat potrivit legii pentru intrarea în categoria înalților funcționari publici nu se înscriu candidați care îndeplinesc condiția prevăzută la art. 16 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pot candida și persoane care nu îndeplinesc această condiție.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), persoana declarată admisă își poate păstra calitatea de înalt funcționar public dacă, în termen de maximum 2 ani de la data numirii în funcția publică în urma concursului, absolvă programele de formare specializată pentru ocuparea unei funcții publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici, organizate în condițiile legii, sub sancțiunea eliberării din funcție în cazul neîndeplinirii acestei condiții în termenul prevăzut.

Art. VI. — Articolul 22 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 249 din 14 aprilie 2009, aprobată prin Legea nr. 227/2009, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **După alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:**

„(2¹) Încadrarea în procentul de 15% prevăzut la alin. (2) nu se aplică în situația în care ocuparea posturilor vacante nu duce la majorarea numărului total de posturi ocupate, cu încadrarea în cheltuielile de personal aprobate prin buget, la nivelul ordonatorului principal de credite, în cazul ocupării posturilor vacante corespunzătoare:

a) categoriei înalților funcționari publici;

b) funcțiilor publice de conducere, funcțiilor publice de conducere cu statut special și posturilor militare de conducere;

c) funcțiilor prevăzute la art. III alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2009 privind unele măsuri de îmbunătățire a activității publice.”

2. **Alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(3) Ocuparea posturilor prevăzute la alin. (2) și (2¹) se va face prin concurs sau examen, în condițiile legii, pe răspunderea ordonatorilor principali de credite.”

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

ministrul administrației și internelor,

Dan Nica

Președintele Agenției Naționale a Funcționarilor Publici,

Andras Zsolt Szakal

GUVERNUL ROMÂNIEI

**ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
pentru modificarea unor acte normative**

Având în vedere că în prezent o serie de unități administrativ-teritoriale se confruntă cu situația în care bugetul local pe anul 2009 nu a fost aprobat de către consiliile locale, datorită faptului că acestea au fost dizolvate potrivit prevederilor art. 55 alin. (1) lit. a) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, iar autoritatea executivă nu poate asigura finanțarea cheltuielilor curente ale unității administrativ-teritoriale,

ținând cont de faptul că, după aprobarea bugetului local al unității administrativ-teritoriale, în situația dizolvării consiliului local, consiliului județean sau a Consiliului General al Municipiului București în timpul exercițiului bugetar, autoritatea executivă nu poate introduce modificări în bugetele locale ca urmare a influențelor determinate de alocări sau diminuări de sume de la bugetul de stat,

având în vedere urgența deblocării finanțării proiectelor la nivelul întreprinderilor mici și mijlocii prin completarea instrumentelor de garantare a creditelor bancare pentru proiectele derulate de către IMM-uri, ținând cont de efectul multiplicator în economie,

având în vedere insuficiența resurselor bugetare necesare capitalizării Fondului de contragarantare a creditelor pentru întreprinderile mici și mijlocii datorată constrângerilor bugetare, fapt care necesită recurgerea la o realocare între cheltuielile bugetare, prin diminuarea unor prevederi neutilizate, respectiv diminuarea sumelor prevăzute pentru majorarea capitalului social al CEC BANK — S.A. în bugetul de stat pe anul 2009,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 18 iulie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 39, după alineatul (7) se introduc două noi alineate, alineatele (7¹) și (7²), cu următorul cuprins:

„(7¹) În cazul autorităților deliberative care sunt dizolvate sau se află în procedură de dizolvare, după caz, în condițiile legii, și care nu și-au aprobat bugetele locale în termenul legal, direcțiile generale ale finanțelor publice, prin excepție de la prevederile alin. (7), alocă cote, respectiv sume defalcate din unele venituri ale bugetului de stat, până la data aprobării bugetelor locale ale noilor autorități deliberative constituite.

(7²) Primarii, președinții consiliilor județene, respectiv primarul general al municipiului București, aflați în situația prevăzută la alin. (7¹), aplică în anul financiar în curs bugetul anului precedent, cu încadrarea cheltuielilor în limita lunară de 1/12 din bugetul anului precedent.”

2. Articolul 82 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 82. — Cu sumele aprobate prin hotărâre a Guvernului, din fondurile de rezervă bugetară și de intervenție la dispoziția Guvernului, precum și cu alte sume alocate de la bugetul de stat sau retrase prin acte normative se majorează, respectiv se diminuează bugetele locale prin dispoziție a autorității executive, potrivit legii, urmând ca la prima ședință a autorității deliberative să se valideze modificările respective.”

Art. II. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 176/2008 privind majorarea capitalului social al CEC BANK — S.A., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 804 din 2 decembrie 2008, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Ministerul Finanțelor Publice subscrie cu suma de 795 milioane lei la majorarea capitalului social al CEC BANK — S.A., sumă aprobată cu această destinație în bugetul de stat pe anul 2009.”

2. La articolul 1, alineatul (3) se abrogă.

3. Articolul 2 se abrogă.

Art. III. — După alineatul (2) al articolului 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2009 privind înființarea Fondului Român de Contragarantare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 26 martie 2009, se introduc două noi alineate, alineatele (2¹) și (2²), cu următorul cuprins:

„(2¹) În anul 2009, statul român, în calitate de acționar majoritar al Fondului, prin Ministerul Întreprinderilor Mici și Mijlocii, Comerțului și Mediului de Afaceri, participă de la bugetul de stat cu suma de 105 milioane lei la constituirea capitalului social al Fondului.

(2²) Suma prevăzută la alin. (2¹) se va asigura în bugetul Ministerului Întreprinderilor Mici și Mijlocii, Comerțului și Mediului de Afaceri pe anul 2009 la capitolul 80.01 «Acțiuni generale, economice, comerciale și de muncă», subcapitolul 80.01.50 «Alte servicii publice generale», titlul 72 «Active financiare», articolul 72.01 «Active financiare», alineatul 72.01.01 «Participare la capitalul social al societăților comerciale.»

Art. IV. — Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă, la propunerea ordonatorilor principali de credite, modificările prevăzute la art. II și III în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetelor acestora pe anul 2009.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul administrației și internelor,

Dan Nica

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Pogea

Ministrul întreprinderilor mici și mijlocii, comerțului

și mediului de afaceri,

Constantin Niță

București, 30 iunie 2009.

Nr. 91.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
pentru amânarea la plată a obligațiilor fiscale neachitate la termen
ca urmare a efectelor crizei economico-financiare

În contextul crizei economico-financiare actuale din România, care a afectat mediul de afaceri, generând diminuarea lichidităților operatorilor economici, creșterea ratei șomajului, precum și creșterea riscului privind imposibilitatea asigurării nivelului de lichidități necesare operatorilor economici în vederea derulării activității curente,

și în condițiile în care statele membre intenționează să ia măsuri pentru sprijinirea operatorilor economici în vederea atenuării efectelor crizei economice mondiale,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — (1) Pentru obligațiile fiscale administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală se acordă înlesniri sub forma amânării la plată, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Amânarea la plată se poate solicita de contribuabili, prin cerere, pentru obligațiile fiscale datorate și neachitate în ultima zi a lunii anterioare depunerii cererii.

(3) În cerere contribuabilii vor indica perioada pentru care se solicită amânarea la plată, care nu poate fi mai mare de 6 luni. Amânarea la plată nu poate depăși data de 20 decembrie a anului fiscal în care se acordă.

Art. 2. — (1) Pentru a beneficia de amânarea la plată a obligațiilor fiscale, contribuabilii trebuie să îndeplinească, cumulativ, următoarele condiții:

a) nu înregistrează obligații fiscale restante la data de 30 septembrie 2008;

b) și-au depus toate declarațiile fiscale;

c) nu au înscrise fapte în cazierul fiscal;

d) nu s-a stabilit răspunderea potrivit prevederilor Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, și/sau răspunderea solidară potrivit prevederilor art. 27 și 28 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Condițiile prevăzute la alin. (1) lit. b)—d) trebuie îndeplinite la data depunerii cererii.

Art. 3. — (1) Cererea contribuabilului se depune la organul fiscal competent și se soluționează de acesta, prin decizie, în termen de maximum 15 zile de la data depunerii cererii.

(2) Odată cu depunerea cererii de amânare la plată contribuabilul va solicita și eliberarea certificatului de atestare fiscală prin care se vor individualiza sumele care vor face obiectul amânării la plată.

Art. 4. — (1) În termen de 15 zile de la data comunicării deciziei de amânare la plată, contribuabilii vor constitui garanții sub forma scrisorii de garanție bancară și/sau vor oferi bunuri libere de orice sarcini în vederea instituirii măsurilor asigurătorii.

(2) Garanțiile constituite și/sau bunurile oferite în vederea instituirii măsurilor asigurătorii vor acoperi sumele amânate la plată, precum și majorările de întârziere datorate pe perioada amânării.

(3) Bunurile oferite în vederea instituirii măsurilor asigurătorii vor fi evaluate de un expert independent, iar pentru bunurile constând în terenuri și clădiri evaluarea se va realiza conform Comunicării Comisiei privind elementele de ajutor de stat în vânzările de terenuri și clădiri de către autoritățile publice, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria C nr. 209/1997.

Art. 5. — (1) Amânările la plată își pierd valabilitatea:

a) în cazul în care contribuabilii nu își achită, conform legii, obligațiile fiscale cu termene de plată începând cu data emiterii deciziei de amânare la plată;

b) în cazul în care nu sunt îndeplinite obligațiile prevăzute la art. 4.

(2) Pierderea valabilității amânării la plată se constată de organul fiscal competent, prin decizie.

(3) Pierderea valabilității amânării la plată atrage anularea acesteia, precum și începerea sau continuarea, după caz, a executării silite.

Art. 6. — Amânarea la plată se acordă unui contribuabil o singură dată într-un an calendaristic.

Art. 7. — Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează în mod corespunzător cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 8. — În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, prin ordin al ministrului finanțelor publice, se aprobă norme metodologice de aplicare a acesteia.

Art. 9. — Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se aplică până la data de 30 iunie 2010.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Pogea

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
privind unele măsuri pentru întărirea controlului în scopul combaterii transporturilor
ilicite de mărfuri

Având în vedere constatările din practică ale autorităților abilitate să aplice prevederile legale care reglementează transportul de produse accizabile, cereale și produse procesate din cereale, ce au evidențiat amplificarea activităților comerciale ilicite, în care sunt implicați operatorii economici ce se ocupă cu comercializarea și transportul acestor categorii de produse, se impune intervenția legislativă de urgență, în sensul perfecționării instrumentelor legale necesare pentru prevenirea și combaterea acestor activități. Reglementarea se impune cu atât mai mult cu cât s-a înregistrat o creștere a numărului de transporturi ilicite de produse accizabile, diversificându-se concomitent formele de realizare a acestor fapte ilicite. De asemenea, în perioada campaniei agricole de vară se amplifică activitățile comerciale ilicite în care sunt implicați operatorii economici ce se ocupă cu comercializarea și transportul cerealelor, fiind momentul în care se creează stocuri ilicite de cereale ce ulterior sunt utilizate pentru tranzacții comerciale sau producția de panificație neînregistrată.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — (1) Prin derogare de la dispozițiile art. 221 alin. (3) teza I din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru constatarea și sancționarea contravenției prevăzute de art. 220 alin. (1) lit. k) din aceeași ordonanță, controlul asupra mijloacelor de transport se efectuează de către echipe mixte alcătuite din personalul de specialitate din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală și unitățile sale subordonate și personalul anume desemnat din cadrul Poliției Române.

(2) La solicitarea personalului anume desemnat din cadrul Poliției Române, care face parte din echipa mixtă prevăzută la alin. (1), personalul de specialitate din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală și unitățile sale subordonate are obligația de a efectua controlul de specialitate prevăzut la alin. (1).

(3) Personalul anume desemnat din cadrul Poliției Române care face parte din echipa mixtă prevăzută la alin. (1) va opri în trafic mijloacele de transport marfă, în vederea efectuării controlului de specialitate, din oficiu sau la solicitarea personalului de specialitate din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală și unitățile sale subordonate.

(4) Constatarea contravenției prevăzute de art. 220 alin. (1) lit. k) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și aplicarea sancțiunilor stabilite prin dispozițiile art. 220 alin. (2) din același act normativ se fac de către personalul de specialitate din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală și unitățile sale subordonate.

Art. 2. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/2006 pentru stabilirea unor măsuri de reglementare a pieței pe filiera cerealelor și a produselor procesate din cereale, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 184 din 27 februarie 2006, aprobată cu modificări prin Legea nr. 225/2006, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 14 alineatul (1), după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

„e) transportul în scop comercial al cerealelor sau al produselor de panificație, neînsoțite de documentele prevăzute de lege care să justifice proveniența licită a acestora, cu amendă de la 3.000 lei la 5.000 lei, confiscarea mărfii și a mijlocului de transport marfă utilizat în acest scop.”

2. La articolul 14, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) lit. a)—d) se fac de către persoane împuternicite în acest scop de la Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, iar a celor prevăzute la alin. (1) lit. e) se fac de către Garda Financiară și personalul anume desemnat din cadrul Poliției Române.”

Art. 3. — (1) Veniturile rezultate din valorificarea bunurilor confiscate și ca urmare a aplicării sancțiunilor potrivit art. 1 și art. 2 constituie venituri la bugetul de stat. Din aceste venituri se reține o cotă de 15% care se constituie într-un fond de premiere la dispoziția ministrului administrației și internelor și a ministrului finanțelor publice, în cote egale.

(2) Ministerul Administrației și Internelor și Ministerul Finanțelor Publice vor emite ordine în aplicarea dispozițiilor art. 1 și art. 3 alin. (1).

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
ministrul administrației și internelor,
Dan Nica

Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Ilie Sârbu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea și completarea anexei nr. 5 la Hotărârea Guvernului nr. 905/2002
privind atestarea domeniului public al județului Bistrița-Năsăud, precum și al municipiului,
orașelor și comunelor din județul Bistrița-Năsăud**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 21 alin. (3) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa nr. 5 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al orașului Sângeorz-Băi” la Hotărârea Guvernului nr. 905/2002 privind atestarea domeniului public al județului Bistrița-Năsăud, precum și al municipiului, orașelor și comunelor din județul Bistrița-Năsăud, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 647 și 647 bis din 31 august 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

a) Se modifică următoarele poziții:

— la poziția nr. 27, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Lungimea: 274 m, suprafața: 1.918 mp, lățimea: 7 m, îmbrăcăminte: beton asfaltic”;

— la poziția nr. 35, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Lungimea: 312 m, suprafața : 2.496 mp, lățimea: 8 m, îmbrăcăminte: beton asfaltic”;

— la poziția nr. 36, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Lungimea: 193 m, suprafața: 1.158 mp, lățimea: 6 m, îmbrăcăminte: balast”;

— la poziția nr. 38, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Lungimea: 191 m; suprafața: 1.146 mp, lățimea: 6 m, îmbrăcăminte: balast”;

— la poziția nr. 40, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Lungimea: 145 m; suprafața: 870 mp, lățimea: 6 m, îmbrăcăminte: beton asfaltic”;

— la poziția nr. 60, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Lungimea: 352 m; suprafața: 1,760 mp, lățimea: 5 m, îmbrăcăminte: balast”.

b) După poziția nr. 134 se introduc trei noi poziții, pozițiile nr. 135—137, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul administrației și internelor,
Dan Nica

București, 24 iunie 2009.
Nr. 747.

ANEXĂ

Completări la inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al orașului Sângeorz-Băi, județul Bistrița-Năsăud

Nr. crt.	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Elemente de identificare	Anul dobândirii/dării în folosință	Valoare de inventar	Situația juridică
135.	2.1.24.6.	Teren punct de transfer al deșeurilor	Extravilan orașul Sângeorz-Băi Suprafață: 1.500 mp, din nr. topo 11309/1	2008	8.500,00	Domeniul public al orașului Sângeorz-Băi, conform HCL nr. 52/2008
136.	1.6.2.	Teren intravilan	Orașul Sângeorz-Băi, Str. Sălciilor nr.18 Suprafață: 2.526 mp Cartea funciară 7068 Număr cadastral 377	2009	45.500,00	Domeniul public al orașului Sângeorz-Băi, conform HCL nr. 3/2009
137.	1.6.2.	Teren aferent Școlii generale „Artemiu Publiu Alexi” și Liceului teoretic „Solomon Haliță”	Orașul Sângeorz-Băi, Str. Republicii nr. 38—40 Suprafață: 11.871 mp Cartea funciară nr. 25, 544, 5379 și 5347, nr. topo 1, 2, 3/1, 3/2, 4/2/2/2 și 13/2, suprafață — 11.871 mp	2009	830.970,00	Domeniul public al orașului Sângeorz-Băi, conform HCL nr. 7/2009

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.002/2003 privind constituirea Comisiei pentru coordonarea privatizării societăților comerciale de distribuție a gazelor naturale „Distrigaz Sud” — S.A. București și „Distrigaz Nord” — S.A. Târgu Mureș

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 1.002/2003 privind constituirea Comisiei pentru coordonarea privatizării societăților comerciale de distribuție a gazelor naturale „Distrigaz Sud” — S.A. București și „Distrigaz Nord” — S.A. Târgu Mureș, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 630 din 3 septembrie 2003, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Se constituie Comisia pentru coordonarea privatizării societăților comerciale de distribuție a gazelor naturale «Distrigaz Sud» — S.A. București și «Distrigaz Nord» — S.A. Târgu Mureș, denumită în continuare *Comisia pentru coordonarea privatizării*, alcătuită din 5 membri, în următoarea componență:

- a) ministrul economiei — președinte;
- b) șeful Oficiului Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie — membru;
- c) secretarul de stat numit prin ordin al ministrului economiei — membru;
- d) secretarul de stat numit prin ordin al ministrului finanțelor publice — membru;

e) secretarul de stat numit prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale — membru.

(2) Prin ordin al ministrului de resort vor fi desemnați un membru și un membru supleant ai Comisiei pentru coordonarea privatizării.”

2. La articolul 2, litera a) va avea următorul cuprins:

„a) coordonează activitatea Comisiei de negociere în procesul de privatizare. Din Comisia de negociere vor face parte reprezentanți ai Ministerului Economiei și ai Oficiului Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie. Numărul membrilor, componența și atribuțiile Comisiei de negociere se vor stabili prin ordin al ministrului economiei;”.

3. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Ministerul Economiei, prin Oficiul Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie, asigură secretariatul Comisiei pentru coordonarea privatizării.

(2) Prin ordin al ministrului economiei se vor stabili numărul membrilor și componența secretariatului Comisiei pentru coordonarea privatizării, precum și atribuțiile acestuia.”

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul economiei,
Adriean Videanu

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
Marian Sârbu

Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 24 iunie 2009.
Nr. 748.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

ORDIN

privind publicarea datei ieșirii din vigoare a Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Italia cu privire la promovarea și garantarea reciprocă a investițiilor, semnat la Roma la 6 decembrie 1990, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 319/1991

În temeiul art. 34 alin. (5) și al art. 38 alin. (4) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele, precum și al art. 4 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 100/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor externe adoptă prezentul ordin.

Articol unic. — Se aduce la cunoștință ieșirea din vigoare a Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Italia cu privire la promovarea și garantarea reciprocă a investițiilor, semnat la Roma la 6 decembrie 1990, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 319/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 23 mai 1991, începând cu data de 14 martie 2010.

Ministrul afacerilor externe,
Cristian Diaconescu

București, 1 iunie 2009.
Nr. 736.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

